

සත් රවක කෙටිකතා

විදේශීය කෙටිකතා සංග්‍රහය

c) Sumitha Publishers

පරිවර්තනය

කුසුම් දිසානායක

සුමිත පොතක්

සත් රචක කෙටිකතා

පරිවර්තනය
කුසුම් දිසානායක

© කුසුම් දිසානායක
සියලු හිමිකම් ඇවිරිණි.
ප්‍රථම මුද්‍රණය, 2012

ISBN - 978-955-696-008-2

පිට කවරය : මිලාන් සුරංග
කතුවරියගේ ඡායාරූපය : නිලක් හෙට්ටිගේ

c) Sumitha Publishers

සුමිත ප්‍රකාශකයෝ

www.sumithabooks.com

e-mail : info@sumithabooks.com

බෙදාහැරීම:

සී/ස සරසවි පොත්හල

30 ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මාවත, නුගේගොඩ

මුද්‍රණය

තරංජි ප්‍රින්ට්ස්,

506, හයිලෙවල් පාර, නාවින්න - මහරගම.

දුරකථනය : 2804773

පෙරවදන

නොර්වේ, රුසියාව, ප්‍රංශය, ජර්මනිය, ඉතාලිය, ඉන්දියාව සහ ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය යන රටවල් සතක කෙටිකතා මෙම පරිවර්තන කෘතියට ඇතුළත් වේ. මේ කෙටිකතා සියල්ල මා සිත ඉමහත් කම්පනයට ලක් කළ කෙටිකතා වෙයි. ඒ කම්පනය ම ඒවා පරිවර්තනය කිරීමට මා පොලඹවා ලිය. ඒ කම්පනය ම ඒවා පරිවර්තනය කිරීම දුෂ්කර කළේ සමහර විට ජේලි කිහිපයකට වඩා එක්වර පරිවර්තනය කිරීම මට අපහසු වූ හෙයිනි. මා සිත එම පීඩනයෙන් වෙහෙසට පත් වූ නිසා ය. මනුෂ්‍ය දුර්වලතා දෙස, මිනිසුන් මුහුණ දෙන අනෙක විධ දුෂ්කරතා දෙස මේ ලේඛකයන් හෙළන්නේ සානුකම්පික දෘෂ්ටියකි.

හෙමිංග්වේ පැවසුවේ ඔහුගේ කතා ශෛලිය “දිය මත පාවෙන හිම කන්දක් වැනි ය” යැයි කියා ය. අටෙන් හතක් ම දිය යට බවත් මතුපිටින් පෙනෙන්නේ අටෙන් එකක් පමණක් බවත් ඔහු පැවසුවේය. මේ කෙටිකතා තුළින් ද එසේ නෙපෙනෙන දෙයින් ගැඹුරු ජීවිතාවබෝධයක් ලබා ගත හැකි ය. මාරුතයකට හසුවූ ළදල්ලක් දෙසින් මිනිස් සිත කම්පනය වී සැලෙන ආරු අපට පෙනී යයි.

මගේ සැමියා පෙසී, මගේ පුතු සමීත හා අමාලී, මගේ දුව මධු හා ප්‍රදීප්, මගේ මිනිබිරියන් සුවිනා, සවෙරා, මිතු සහ සජනි මහත් ආදරයෙන් මෙහි සඳහන් කරනුයේ මා දිරිමත් කරනුයේ ඔවුන් බැවිනි.

පොතේ මුද්‍රණ කටයුතු කළ තරංජී මුද්‍රණාලයේ සියලු දෙනාටත්, පිට කවරය නිර්මාණය කළ මිලාන් සුරංගන් මගේ ස්තූතිය හිමිවෙයි.

ප්‍රකාශනය සුමිත ප්‍රකාශකයන්ගේ ය. මගේ ආදර ස්තූතිය සුමිත ප්‍රකාශකයන්ටත් හිමිවෙයි.

කුසුම් දිසානායක

2 ඒ, පීටර්ස් පෙදෙස, නුගේගොඩ. 2011 අගෝස්තු

පටුන

01

සහෝදරයෝ - බියොන්ස්ටේර්න් බියොන්සන්
The Brothers - Bjornstern Bjorsen.

10 - 20

02

තාත්තා - බියොන්ස්ටේර්න් බියොන්සන්
The Father - Bjornstern Bjorsen.

21 - 26

03

මිනිස්සු විසිහය දෙනෙක් සහ තරුණියක් - මැක්සිමි ගෝර්කි
Twenty Six Men and A Girl - Maxim Gorky.

28 - 52

04

කළගුණ සැලකීම - ගී ද මෝපසාන්ට්
The Debt - Guy De Moipussant.

54 - 61

05

දුම්රිය සංඥාකරු තීල් - ගෙයර්හාට් හවුට්මාන්
Flagman Thiel - Gerhart Hauptmann.

63 - 107

06

වෙනත් රටක දී - අර්නස්ට් හෙමිංග්වේ
In Another Country - Earnest Hemmingway.

109 - 117

07

නිධානය - රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්
The Hidden Treasure - Rabindranath Tagore.

119 - 143

08

තණකොළවල මුදු පහස - ලුයිජ් පිරාන්ඩෙලෝ
The Soft Touch of Grass - Luigi Pirandello.

145 - 152

ඩයොන්ස්ටේරින් ඩයොන්සන් 1832 - 1910

නෝර්වේහි උතුරු කඳුකරයේ උපත ලැබූ ඩයොන්ස්ටේරින් ඩයොන්සන්, නෝර්විජියානු සාහිත්‍යයේ පුරෝගාමියෙකු සේ සැලකේ. විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයෙන් පසු, ඔහු නාට්‍ය රචකයෙකු, විචාරකයෙකු, කවියෙකු, කෙටිකතා හා නවකතා රචකයෙකු මෙන් ම දේශපාලන නායකයෙකු ලෙසින් ද විශිෂ්ට සේවාවක යෙදුණේය. නෙබෙල් ත්‍යාග ඉතිහාසයේ තන්වැනි ත්‍යාග ලාභියා ඔහු ය. ඒ 1903 වන වර්ෂයේ දී ය. ඔහුගේ ප්‍රධාන කෘතිය වන්නේ 'ප්‍රවේශය'යි. නිරූපණය කිරීමට ඔහු අනුගමනය කළ සරල කෙලින් ම සිමේ කතා ගෞලිය ඔහු දැක්වූ සරල ජීවිතවල ස්වභාවය මැනවින් දැක්වීමට සමත් වෙයි. වචන ස්වල්පයකින් දැඩි භාවමය හැඟීම් ප්‍රකාශ කිරීමට ඔහු සමත් ය.

1910 දී ඔහු මිය ගියේ පැරිසියේ දී ය. ඔහුගේ දේහය රාජ්‍ය ගෞරව සහිතව නෝර්වේ රටට යවන ලදී.

සහෝදරයෝ

ඩයොන්ස්ටේර්න් ඩයොන්සන්

The Brothers - Bjornstern Bjorsen.

ගුරුවරයාගේ නම බාර්ඩ් ය. ඔහුට ඇන්ඩර්ස් නමින් සහෝදරයෙක් සිටියේය. ඔවුහු එකිනෙකා ගැන නිතර සැලකිල්ලෙන් සිටියහ. දෙදෙනා ම එකට හමුදා සේවයට බැඳුණාහ. එක ම නගරයේ විසූහ. යුද්ධ කාලය පුරා ම එකට ක්‍රියාත්මක වූහ. එක ම රෙජිමේන්තුවේ සේවය කළහ. දෙදෙනා ම කෝපරල් තනතුර දක්වා උසස් වීම් ලැබූහ. යුද්ධයෙන් පසු ආපසු ගෙදර පැමිණි විට සියල්ලන් ම කීවේ දෙදෙනා ම මනා පෙනුමැති ශක්ති සම්පන්න පුද්ගලයන් බව ය.

ඉන්පසු ඔවුන්ගේ පියා මියගියේය. ඔහු සතු වූ දේපල බෙදා ගැනීම පහසු වූයේ නැත. ඔවුන් දෙදෙනා ම මේ ගැන කතා බහ කර, දේපල ඔවුන් දෙදෙනාගේ සම්බන්ධය අතරට පැමිණීමට ඉඩ නොතැබීය යනු බව ද හ. මේ නිසා සියලු දේපල දෙවර්ගයකට බෙදා දුන් බවට, ප්‍රබන්ධ ලාභය ගෙදරට වෙසා ගත යුතු බවටත් ඔවුහු කතිකා කර ගත්හ.

පියා සතු ව රනින් කළ ලොකු අත් ඔරලෝසුවක් තිබිණ. මෙය එම ප්‍රදේශය පුරා ම ප්‍රසිද්ධියට පත් වූවකි. ඒ, එම පෙදෙසේ පුද්ගලයන් දැක තිබූ එක ම රන් ඔරලෝසුව එය වූ හෙයිනි. මෙය වෙන්දේසියට දැමූ විට පොහොසත්තු කිහිප දෙනෙක් ම එය ගැනීමට කැමැත්ත දැක් වූහ. එහෙත් සොහොයුරන් දෙදෙනා එයට ලංසු තැබීමට උත්සුක වූ විට අනික් අය පසු බා සිටියහ. බාර්ඩ් සිතුවේ ඇන්ඩර්ස් එය තමාට ම අයත් වීමට ඉඩ හරිනු ඇත කියා ය. ඇන්ඩර්ස් ද තම සොහොයුරාගෙන් එය ම බලාපොරොත්තු විය. ලංසුව ඩොලර් විස්ස දක්වා ඉහළ ගියේය. එවිට බාර්ඩ් තම සොහොයුරා තමාට කරුණාවක් නොදක්වන්නේ යැයි සිතුවේය. මේ නිසා ඇන්ඩර්ස් සමග තරග කරමින් ඔරලෝසුවේ මිල තිහ දක්වා ඉහළට ගෙන ගියේය. එවෙලේත් ඇන්ඩර්ස් පසු බැස්සේ නැත. බාර්ඩ්ගේ සිතිවිලි ඔහුට පැවසුවේ තමා ඔහුට කෙතරම්

හොඳින් සලකා ඇත්දැයි ඇන්ඩර්ස් අමතක කර ඇති බවයි. ඒ ඇරත් ඔහු වැඩිමලා ය. ඔරලෝසුව තිහටත් ඉහළට ගියේය. ඇන්ඩර්ස් දිගට ම තරගය ගෙන ගියේය. බාර්ඩ් එක විට ම මිල හතළිහ දක්වා ඉහළ දැමුවා පමණක් නොව, තම සොහොයුරා දෙස බැලීම ද නතර කළේය.

වෙන්දේසි කාමරය මියට පිම්බාක් මෙන් ය. නිශ්චල ය. ඇසුණේ වෙන්දේසිකරු සෙමින් සෙමින් මිල ගණන් නැවත නැවත පවසන හඬ පමණි. බාර්ඩ්ට ඩොලර් හතළිහක් ගෙවීමට හැකි නම් තමාටත් පුළුවන් යැයි නිසල ව සිටගෙන සිටින ඇන්ඩර්ස්ට සිතිණි. ඔරලෝසුව තමාට අයිති වනු දැකීමට බාර්ඩ් අකමැත්තෙන් සිටී නම් එය තමා ම ලබා ගත යුතු ය. එසේ සිතූ ඔහු බාර්ඩ්ට වඩා ඉහළ ලංසුවක් තැබීය. තමාට වූ ලොකු ම නින්දාව මෙය යැයි බාර්ඩ්ට සිතිණි. ඉතා ම සෙමින් ඔහු ඩොලර් පණහකට මිල ඉහළ දැමීමේය. එතැන බොහෝ අය වූහ. මේ සියලුදෙනා ඉදිරියේ තමා සමච්චලයට ලක් කිරීමට තම සොහොයුරාට ඉඩ නොතබන්නේයැයි ඇන්ඩර්ස් තමාට ම කියාගත්තේය. නැවත ලංසුව ඉහළ දැමිණි. බාර්ඩ් හඬ නගා සිනාසුණේය.

c) Sumitha Publishers

“වොල් එක සියයට, මාගේ සහෝදරයා මගේ වැඩක් ම.”

ආපසු යාමට හැරෙන ගමන් ම ඔහු එසේ කීය. ඔහු කාමරයෙන් පිට ව ගියේය.

වෙන්දේසියෙන් ම එවෙලේ මිල දී ගත් අශ්වයාට සැඳැල්ල දමමින් සිටින විට ඔහු වෙත කෙනෙක් පැමිණියේය.

“ඔරලෝසුව තමුසෙගෙ. ඇන්ඩර්ස් තරගෙ අත්හැරියා” යැයි ඔහු කීය.

එය ඇසූ මෙහොතේ ම මහා පසුතැවිල්ලක් ඔහුගේ ඇතුළතින් ම පැන නැගිණි. දැන් ඔහු සිතුවේ තම සහෝදරයා ගැන ය. ඔරලෝසුව ගැන නොවේ.

සැඳැල්ල දමා අවසාන ය. එහෙත් ඔහු සිටගෙන ම සිටියේය. අශ්වයා මත අත තබාගෙන අශ්වයා මතට නැගෙමිදැයි නොනැගෙමිදැයි සිතමින් සිටියේය. බොහෝ දෙනෙක් පිටතට

එමින් සිටියහ. ඔහුගේ සොහොයුරා ද ඒ අතර විය. අශ්වයා සුදානම් කරගෙන පිට ව යාමට සැරසී සිටින තම සොහොයුරා දුටු ඇන්ඩර්ස්, ඒ මොහොතේ බාර්ඩ් සිතමින් සිටියේ කුමක් පිළිබඳ ව දැයි අංශු මාත්‍රයක් වත් නොදැන සිටියේය.

“ඔරලෝසුවට බොහෝම ස්තූතියි බාර්ඩ්.” ඔහු හඬ නඟා තම සහෝදරයා ඇමතුවේය. “ඔයාගේ සහෝදරයා ඔයාට කරදර කරන දවසක් නම් ආයෙත් කවදාවත් ම නැති වේවි.”

“මගේ සෙවනැල්ල වත් ඔයාගේ දොරකඩට වැටෙන දවසක් ආයෙත් කවදා වත් ම නෑ.” බාර්ඩ් පිළිතුරු දුන්නේ සුදුමැලි වූ මුහුණින් යුතුව තම අසුපිටට පැන නැඟෙමිනි.

එදිනට පසු තම පියා සමග ජීවත් වූ ගෙදරට දෙදෙනාගෙන් එක්කෙනෙක් වත් අඩියක් නොතැබූහ.

මෙයින් මද කලකට පසු ඇන්ඩර්ස් කුඩා ගොවිපළක් හිමියෙකුගේ දියණියක හා විවාහ විය. තම විවාහ උංගල්‍යයට ඔහු තම සහෝදරයාගේ ආරාධනා නොකළේය. බාර්ඩ් ද විවාහ වැටුණේ ප්‍රේමයට වත් එදින නොවීය. විවාහ වූ පළමු වසරේ දී ම ඇන්ඩර්ස්ගේ එක ම එළදෙන මිය ගියාය. එක් උදෑසනක, ගෙට උතුරු පැත්තේ ගැට ගසා තිබූ තැන ම එළදෙන මැරී වැටී සිටියාය. මරණයට හේතුව කිසිවකුට වත් දැන ගත නොහැකි විය. වෙනත් අවාසනාවන්ත සිදුවීම් රැසකට ද ඔහුට මුහුණපාන්නට සිදු විය. ඔහුට සිදු වූයේ කබලෙන් ලිපට වැටීමට ය. වඩාත් ම බලවත් ප්‍රහාරය වූයේ ඔහු පිදුරු ගබඩා කළ අටුගේ, එහි අඩංගු සියලු දෙයත් සමග, හේමන්තය මැද එක් රාත්‍රියක දී ගිනි ගැනීම ය. ගින්න හට ගැනුණේ කෙසේ දැයි කිසිවෙක් වත් නොදැන සිටියහ.

“මේක කළේ මට නරකක් ම පහත කෙනෙක් ම යි.” කී ඇන්ඩර්ස් රාත්‍රිය පුරා ම හැඬුවේය. ඔහු දුගී බවට පත් විය. වැඩ කිරීමට ඇති උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන් ම නැති විය.

ගින්තට පසු දින සවස බාර්ඩ් තම සහෝදරයාගේ ගෙදරට පැමිණියේය. ඇන්ඩර්ස් ඇද මත වැනිර සිටියේය. තම සහෝදරයා දුටු ගමන් ම ඔහු වහා නැගිට සිටියේය.

“මොනවද මෙහෙ කරන්නෙ.” ඔහු ඇසීය. ඉන් පසු එක පාරට ම නැවතී සිටගෙන තම සහෝදරයා දෙස බලාගෙන ම සිටියේය. පිළිතුරු දීමට පෙර බාර්ඩ් මොහොතක් සිටියේය.

“මට ඔයාට උදව් කරන්න ඕනෑ ඇන්ඩර්ස්. ඔයාට නරක කාලයක් වගෙයි.”

“තමුසෙ හිතුව තරමට වඩා නරකක් මට වෙලා නෑ. යන්ඩ කිව්වෙ මෙතනින්. නැත්තම් මට මාව ම පාලනය කරගන්න බැරිවෙයි.”

“ඔයාට වැරදිලා ඇන්ඩර්ස්. මට කනගාටුයි.”

“යන්ඩ කිව්වෙ බාර්ඩ්. නැතිනම් දෙවියෝ අපි දෙන්නට ම කරුණාව දක්වන සේක්වා!”

බාර්ඩ් ඇසියේ පැස්සට ඇදු වෙර.

“ඔයාට ඔරලෝසුව ඕනෑ නම්” බාර්ඩ්ගේ කට හඩ වෙවිලීය. “ඒක ඔයාගෙ” ඔහු කීය.

“යන්න බාර්ඩ්” ඔහුගේ සහෝදරයා කෑගැසීය. තව දුරටත් එතැන සිටීමට අකමැති වූ බාර්ඩ් ඉවත් ව ගියේය.

මේ තාක් කල් බාර්ඩ්ට සිදු වූ දෙය මෙයයි.

තම සහෝදරයාට මුහුණ දීමට සිදු වූ අවාසනාවන්ත සිදු වීම් ඇසූ විගස ම බාර්ඩ්ගේ සිත තැවී ගියේය. සිතුවිලි වෙනස් විය. එහෙත් ආඩම්බරය, ක්‍රියා කිරීමෙන් ඔහු වළකාලීය. පල්ලියට යාමට ඔහුට තදබල උවමනාවක් ඇති විය. එහි දී ඔහු නානා විධ යහපත් ක්‍රියා කරන්නේ යැයි තමාට ම දිවුරා ගත්තේය. එහෙත් ඒවා ක්‍රියාවට නැගීමට ඔහුට ශක්තියක් නොවීය. එහු නිතර ම මෙන් තම සහෝදරයාගේ නිවස පෙනෙන තෙක් මානයට